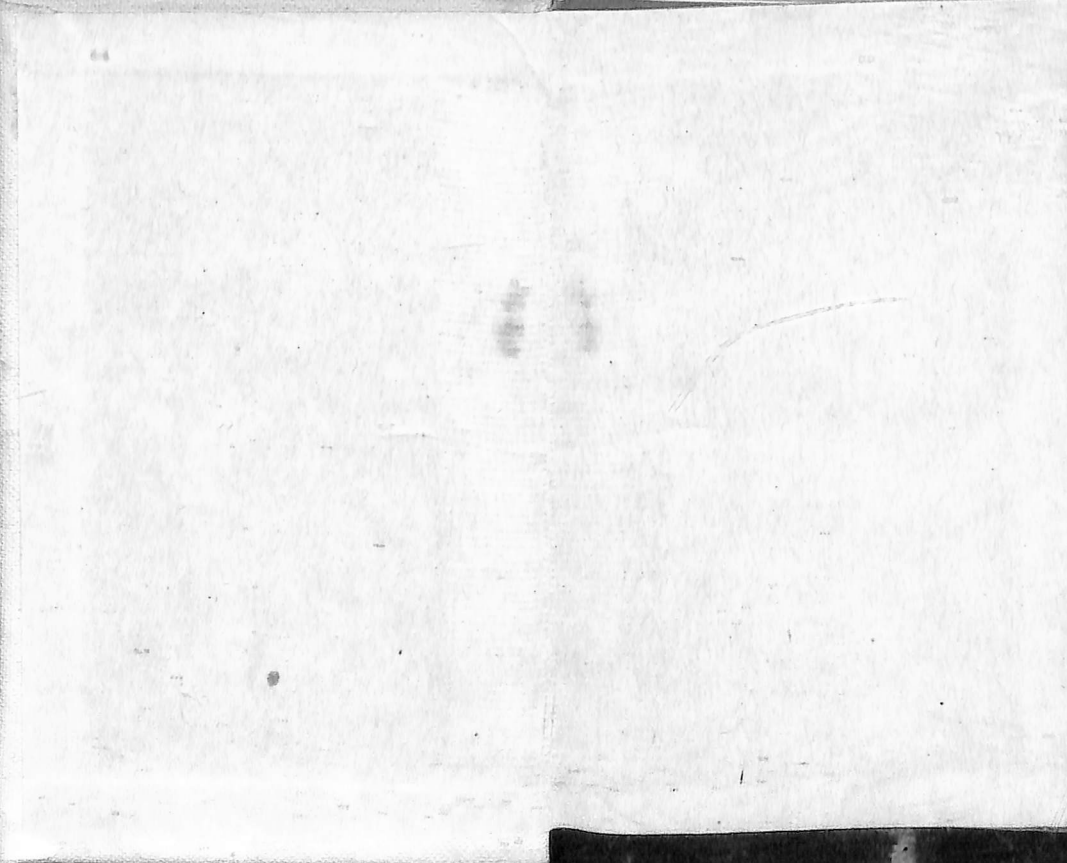

ПИСИ

ЖАРТВАНИ

Владимир
Художник
"Жартвану"
Книг-1966

В цьому збірничку вміщені кращі українські народні жартівливі пісні. Читач знайде тут пісні про кохання, подружнє життя, побутові та інші. В них висміюється невідале залицяння, нерівний шлюб, хизування багатством чи показною вродою, лінощі, пияцтво, безгосподарність і т. д. Іскристим гумором, легкістю ритму відзначаються танкові пісні.

КНИЖКОВА ФАБРИКА
«ЖОВТЕНЬ»

7-4-3

14-БЗ-6-65

ТА ТУМАН ЯРОМ КОТИТЬСЯ

Та туман яром котиться,
Гулять хлопцям хочеться.
Ой горе, горе не біла,
Гулять хлопцям хочеться. } 2

Та гуляй, хлопче молодий,
Поки не зазнав біди.
Ой горе, горе не біда,
Поки не зазнав біди. } 2

Дівка плаче, ридає,
Вона волі не має.
Ой горе, горе не біда,
Вона волі не має. } 2

В саду вишенька цвіте,
Козак до дівчини йде.
Ой горе, горе не біда,
Козак до дівчини йде. } 2

В саду вишня зацвіла,
Дівка хлопця поїняла.
Ой горе, горе не біда,
Дівка хлопця поїняла. } 2

ТЕЧЕ ВОДА КАЛАМУТНА

Тече вода каламутна,
Чого мила моя смутна?
«Я не смутна, лем сердита:
За Іванка зночі бита.

Била мене мамка зночі
За Іванкові чорні очі,
Ще й, казала, буде бити,
Щоби Іванка не любити.

Мамко моя солоденька,
І ти була молоденька,
Ти ходила так за няньком,
Як я тепер за Іванком.

Тобі легко було, мати,
Між своїми вибирати,
Вийшла ти за мого нянька,
Я люблю чужого Іванка.

А я Іванка так люблю,
Де зійдуся,— там цілую,
Ой Іване, серце моє,
Нема таких, як ми двоє.

Тече вода коло млина,
Мамко моя, я не винна,
Бо ми такі паровані,
Як горнятка мальовані».

ЗА ГОРОДОМ КАЧКИ ПЛИВУТЬ

За городом качки пливуть,
Каченята крячуть...
Вбогі дівки заміж ідуть,
А багаті плачуть. } 2

Вбогі дівки заміж ідуть
З чорними бровами,
А багаті вдома сидять
З кіньми та волами. } 2

«Ой чи чула, дівчинонько,
Як я тебе кликав,
Через твоє подвір'ячко
Сивим конем їхав?» } 2

«Ой хоч чула, хоч не чула,
Не обзивалася:
Темна нічка-петрівочка —
Вийти боялася!» } 2

«Ой не бійся, дівчинонько,
Не бійся нічого,
Бо я, хлопець молоденький,
Не зрадив нікого!» } 2

«Ой не хоче твоя мати
Мене, бідну, знати,
Хоче собі багатую
Невістку шукати!» } 2

«Нащо мені на подвір'ї
Воли та корови,
Як не буде в моїй хаті
Любої розмови!» } 2

Ой десь гуде, ой десь грає,
Скрипка витинає:
Оце вдова своїй доні
Весілля справляє. } 2

Нехай знають, нехай знають,
Де музики грають,
Нехай знають, нехай знають
Як бідні гуляють! } 2

ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНА БЕРЕЖКОМ

Ой ходила дівчина бережком, (2)
Заганяла селезня батіжком: (2)

«Іди, іди, селезню, додому, (2)
Продам тебе дідові старому». (2)

За три копн селезня продала, (2)
А за копу дударика найняла: (2)

«Заграй мені, дударику, на дуду, (2)
Нехай же я своє горе забуду». (2)

«Коли б тобі горенько да печаль, (2)
То б ти вийшов на вулицю та й
кричав: (2)

А то ж тобі горенька немає, (2)
Ой хто ж тобі сі кучері звиває?» (2)

«Була в мене дівчина Уляна, (2)
Вона ж мені сі кучері звивала; (2)

Була в мене дівчина Орися, (2)
Тоді в мене сі кучері вилися; (2)

Була в мене дівчина Варвара, (2)
Вона ж мені сі кучері порвала; (2)

Була в мене дівчина паскуда, (2)
Вона ж мені сі кучері поскубла». (2)

КУЧЕРЯВА КАТЕРИНА

Кучерява Катерина } 2
Чіплялася до Мартинна: }
«Ой Мартине, добродію, } 2
Сватай мене у неділю».

«Катерино, люба, мила, } 2
Сватав тебе б, так несила». }
Не до жартів, до любові — } 2
В Катерини чорні брови.

В Катерини кудрі в'ються, } 2
А за неї хлопці б'ються. }
Бідолашному Мартину } 2
Обірвали всю чуприну.

ОД КИЄВА ДО ЛУБЕН

Од Києва до Лубен
Насіяла конопель.
Дам лиха закаблукам,
Закаблукам лиха дам,
Достанеться й передам.
Од Ніжина до Прилуки
Та побила закаблуки,
Од Полтави до Хорола —
Черевички попорола.
А мій батько чоботар,
Черевички полатав.
Запряжу я козу в віз
Та поїду по рогіз.
Запряжу я півня в сани
Та поїду до Оксани.
Запряжу я барана —
Куди люди, туди й я.

ОЙ ДІВЧИНА-ГОРЛИЦЯ

Ой дівчина-горлиця
До козака горнеться,
А козак — як орел,
Як побачив, так і вмер.

} 2

Умер батько — байдуже,
Вмерла мати — байдуже,
Умер милий чорнобривий,—
Жаль мені його дуже.

} 2

Я за батька книш дала
І за матір книш дала,
А за свого миленького —
Цуцика рябенького.

} 2

**ПРИЙДИ, ПРИЙДИ —
САМА БУДУ!**

Прийди, прийди — сама буду!
Я з спідниці зроблю путо,
А з хвартуха зроблю двері,
Щоб ходили кавалери;
Я поясом перепнуся
Та й нікого не боюся!

НА ПОТОЧКУ ПРАЛА

На поточку прала,
На вербочку клала,
Поможи ми, пане боже,
Що собі думала. (2)

Я собі думала
Хлопця молодого,
А мене віддали
За діда старого. (2)

Як мя віддавали,
То так і казали:
«Аби-сь, моя доню,
Діда честувала». (2)

Я діда честую,
Честовати мушу,
Поможи ми, пане боже,
Візьми з діда душу. (2)

Візьми з діда душу
Та й повісь на грушу,
Аби старим знати,
Як молоду брати. (2)

Ой піду я до млина

Ой піду я до млина
До дірявого,
Чи не найду Василя
Кучерявого. } 2

Ой піду я до млина
До дрантвого:
Чи не найду Василя
Чорнобривого. } 2

Борозенкою ішла,
Заросилася...
Вже я з своїм Василем
Посварилася. } 2

За пустее, за пусте,
За пустесеньке,
Та й за тее яблучко
Червонесеньке. } 2

Та й за яблучко,
Та й за грушечку...
Перепроси ти мене,
Моя душечко! } 2

Та й за грушечку,
Та й за сливочку...
Перепроси ти мене,
Мій Василечку! } 2

Та й за сливочку,
Та й за зернятко...
Поцілуй же ти мене,
Моє серденько! } 2

ДІВКА В СІНЯХ СТОЯЛА

Дівка в сінях стояла,
На козака моргала:
«Ти, козаче, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!»

«Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе батько лихий,
В тебе батько лихий,
Серце моє,
Серце моє!»

«Батька дома немає,
У шиночку гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!»

«Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе мати лиха,
В тебе мати лиха,
Серце моє,
Серце моє!»

«Матері дома немає,
На хрестинах гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!»

«Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе собаки лихі,
В тебе собаки лихі,
Серце моє,
Серце моє!»

«Я собакам угоджу,
Я їм хліба положу,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,

Серце моє,
Серце моє!»

«Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе кішки лихі,
В тебе кішки лихі,
Серце моє,
Серце моє!»

«Я ж і кішкам угоджу,
Шматок сала підложу,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!»

«Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе миші лихі,
В тебе миші лихі,
Серце моє,
Серце моє!»

«Коли ж мишей боїшся,
На воротах повіся,

Ізгинь, пропади,
А до мене не ходи,
Цур тобі, пек!
Цур тобі, пек!»

БИЛА ЖІНКА МУЖИКА

Била жінка мужика,
За чуприну взявши,
Що він їй не поклонився,
Ще й шапочку знявши,
Ще й, ще й, ще й, ще й, ще й } 2
шапочку знявши.

Била жінка мужика,
Пішла позивати,
Присудили мужику
Ще й жінку прохати,
Ще й, ще й, ще й, ще й, ще й } 2
жінку прохати.

Сидить жінка на припічку,
Ноги підібравши,
Стоїть мужик у порога,
Ще й шапочку знявши,

Ще й, ще й, ще й, ще й, ще й } 2
шапочку знявши.

«Прости ж мене, моя мила,
Що ти мене била,
Куплю тобі корець меду,
Кошовочку пива,
Ще й, ще й, ще й, ще й } 2
кошовочку пива».

«Ой від пива болить спина,
А від меду голова;
Купи мені горілочку,
Щоб весела я була,
Щоб, щоб, щоб, щоб весела я } 2
була».

ОЙ ВИЙДУ Я НА ВУЛИЦЮ

Ой вийду я на вулицю —
Гарна я!
Туди, сюди повернуся — } 2
Гарна я!

Кругом себе оглянуса —
Гарна я!
Яка була моя мати, } 2
Така й я.

Приїхали із Києва
Паничі,
Та привезли вони мені } 2
Калачі.

А я тії калачики
Прийняла,
А паничів за ворота } 2
Вигнала.

А мій милий під віконечком
Стояв,
Але ж мені ні словечка
Не сказав. } 2

Він же мені ні словечка
Не сказав,
А ще мені сиву свиточку
Набрав. } 2

А ДО МЕНЕ ЯКІВ ПРИХОДИВ

А до мене Яків приходив,
Коробочку раків приносив!
А я тії раки забрала,
А Якова з хати прогнала. } 2

«Іди, іди, Якове, з хати,
Бо на печі батько та мати,
А в запічку батькові діти,
Ніде тебе, Якове, діти». } 2

Не пішов же Яків додому
Та заліз у хижку в солому,
А собаки гавкати стали,
Поки батько й мати не встали. } 2

Наробили галасу діти
Так, що нудно в хаті сидіти,
Я забрала раки у миску,
Сама пішла спати у хижку. } 2

Коли туди й батько приходять
І у місці раки знаходять:
«Хто з тобою тут женихався.
І хто приніс раки? Признайся.» } 2

Поки мене батько питався,
А мій Яків з хижки убрався,—
Через тин та через городи,
Наробивши батькові шкоди. } 2

«Не приходь же, Якове, ніччю,
Бо буде сторожа під піччю...
Мене батько й мати все лають,
А що тебе ніяк не піймають...» } 2

ГРИЦЮ, ГРИЦЮ, ДО РОБОТИ!

«Грицю, Грицю, до роботи!»
В Гриця порвані чоботи...
«Грицю, Грицю, до телят!»
В Гриця ніженьки болять...

«Грицю, Грицю, молотити!»
Гриць нездужає робити...
«Грицю, Грицю, врубай дров!» —
«Кахи-кахи! Нездоров...»

«Грицю, Грицю, роби хліб!» —
«Кахи-кахи! Щось охрип...» —
«Грицю, Грицю, до Марусі!» —
«Зараз, зараз уберуся!»

«Грицю, Грицю, хоч жениться?» —
«Не можу одговориться!» —
«Грицю, Грицю, кого взяти?» —
«Краще Галі не зіскати!»

Галю, серденько моє,
Чи підеш ти за мене?» —
«Стидкий, бридкий, не люблю
І за тебе не піду!»

БОДАЙ ЖЕ ТИ, ДІВЧИНОНЬКО

«Бодай же ти, дівчинонько,
Цілий рік боліла,
Ой скільки ж ти моїй праці —
Квасниць переїла».

«Ой ти, дурний, купував,
Я, розумна, брала,
Тепер зима, квасниць нема,—
Я б тобі віддала.

Чекай, дурню, аж до літа,
Як будуть родити,
Віддам тобі цілу мірку,—
Перестань ходити.

Віддам тобі цілу мірку
Ще й прикину жменю!
Не вирипуй мені хату,
Відчепись від мене».

ОЙ ДІДУ, Я ПО ТОБІ ПЛАЧУ

«Ой діду, я по тобі плачу —
За чарками, за пляшками світонька
не бачу!

Ой і, діду, я по тобі тужу —
Доведеться утопитися в медову
калюжу!» —

«Ой я тебе, вража бабо, на ярмарок
повезу:

Ой як будеш дорога, продам тебе,
небога,

А як будеш танше, то повезу
дальше!» —

«Пожди, пожди, вражий діду, що
я тобі ізроблю:

Як привезеш додому, то в борону
запряжу,

Та ще й бичем потягну,

Та викину з борони, та запряжу
в рало:

Гей, гей та цабе, щоб за мое
стало!»

ЧИ НЕ ЦЕ ТОЙ МИКИТКА?..

Чи не це той Микитка,
Що по лікті свитка?
Під віконцем зігнувся,
Чи не вийде Маруся?
І Маруся виходить,
І горішки виносить.
Чи горішки кусати,
Чи Марусю цілувати?

Ішов Гриць з вечорниць

Ішов Гриць з вечорниць
Темньої ночі,—
Сидить сова на пеньку,
Витріщила очі.

Він на неї: «Гиля, гиля!» —
А вона й присіла.
Коли б не кий, не палиця,
Була б його з'їла.

Коли б не кий, не палиця
Да не тая дудка,
Осталася б миленькая,
Гула б, як голубка.

Ой там, на точку, на базарі

Ой там, на точку, на базарі,
Жінки чоловіків продавали.
Як прийдеться до ладу,
То я й свого поведу та й продам. } 2

Із лик мотузок ізсукала,
Взяла свого милого налігала
Та й повела на базар,
До терниці прив'язала. } 2

Наїхало покупальниць,
Наїхало торгувальниць,
Стали думать і гадать,
Що за того мужа дать. } 2

«А за цього мужа треба дати,
А за цього мужа треба взяти —
Пару коней вороних
Ще й сто рублів золотих». } 2

А я стала, подумала:
З кіньми треба возитися,
З грішми треба носитися,
А мій милий чорнобривий
До роботи не лінивий,
Він для мене знадобиться. } 2

Він посіє ще й поже,
Не для кого — для мене.
Милий, мое серденько,
Пожалію я тебе. } 2

ОЙ ДІВЧИНО, ШУМИТЬ ГАЙ

«Ой дівчино, шумить гай,
Кого любиш,— забувай, забувай.
Ой дівчино, шумить гай,
Кого любиш,— забувай!»

«Нехай шумить, ще й гуде,
Кого люблю,— мій буде, мій буде.
Нехай шумить, ще й гуде,
Кого люблю,— мій буде!»

«Ой дівчино, серце мое,
Чи підеш ти за мене, за мене?
Ой дівчино, серце мое,
Чи підеш ти за мене?»

«Не підю я за тебе:
Нема хати у тебе, у тебе.
Не підю я за тебе:
Нема хати у тебе».

«Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую, збудую.
Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую».

«Постав хату з лободи,
А в чужую не веди, не веди.
Постав хату з лободи,
А в чужую не веди.

Чужа хата така,
Як свекруха лихая, лихая.
Чужа хата така,
Як свекруха лихая.

Хоч не лає, так бурчить,
А все ж вона не мовчить, не
мовчить.

Хоч не лає, так бурчить,
А все ж вона не мовчить».

БУЛА СОБІ МАРУСЯ

Була собі Маруся,
Полюбила Петруся.

П р и с п і в:

Ой лихо, не Петрусь —
Біде личко, чорний вус!

Вітер віє горою,
Іде Петрусь зі мною.

П р и с п і в.

Я з Петрусем стояла,
Прийти к собі прохала.

П р и с п і в.

Наварю я галушок
Та напечу пампушок.

П р и с п і в.

Наварила, напекла,
Ні для кого — для Петра...

Приспів.

Нема Петра, тільки Гриць,
Шкода моїх паляниць.

Приспів.

Ой за того Петруся
Била мене матуся.

Приспів.

Ой любила б Петруся —
Поговору боюся.

Приспів.

А хоч буде поговір,
Таки буде Петрусь мій!

Приспів.

ОЙ МІЙ ЧОЛОВІК

Ой мій чоловік
На Волощину втік,
А я ціп продала
Та музики найняла.
«Музики ж та мої,
Та заграйте ж мені,
Бо я, бідна сирота,
Веселого живота».
Отак не було,
То продала помело;
Оглядаюсь по хаті,
Буде лихो й лопаті.

МАВ Я РАЗ ДІВЧИНОНЬКУ

Мав я раз дівчиноньку чепурненьку,
Любу щебетушечку рум'яненку.
Гей, гей, га, уха-ха,
Дівчино-рибчино молода. (2)

Посилав я старостів у неділю,
Думав, погуляємо на весіллі.
Гей, гей, га, уха-ха,
Дівчино-рибчино молода. (2)

Мали повернутися з рушниками,
Але повернулися з гарбузами.
Гей, гей, га, уха-ха,
Дівчино-рибчино молода. (2)

Всьому супротивився батько рідний,
Бо вона багата, а я бідний.
Гей, гей, га, уха-ха,
Дівчино-рибчино молода. (2)

Думав я втопитися з тої злості,
Та вода холодная — ломить кості.
Гей, гей, га, уха-ха,
Дівчино-рибчино молода. (2)

ДОЩИК, ДОЩИК

Дощик, дощик
Крапає дрібненько...
Я ж думала, я ж думала —
Запорожець, ненько! } 2

Коли б знала, коли б знала,
Відкіль виглядати,
То б найняла, заставила
Стежку промітати. } 2

Аж він іде, аж він іде,
Ступає дрібненько,
Тож то милий, тож то любий,
Дивітеся, ненько! } 2

Дощик, дощик,
Аж із стріхи капотить...
Розсердився мій миленький,
Аж ногами тупотить. } 2

Розсердився, розгнівався
Мій милий на мене,
А як гляне,— серце в'яне } 2
І в його, і в мене!

ОЙ ЗА ГАЄМ, ГАЄМ

Ой за гаєм, гаєм,
Гаєм зелененьким,
Там орала дівчинонька
Воликом чорненьким. } 2

Орала, орала,
Не вміла гукати
Та й найняла козаченька
На скрипочку грати. } 2

Козаченько грає,
Бровами моргає...
Вража його матір знає,
На що він моргає: } 2

Чи на мої воли,
Гей, чи на корови,
Чи на мое біле личко,
Чи на чорні брови? } 2

Воли та корови
Усі поздиhaють,
Біле личко, чорні брови } 2
Повік не злиняють!

БУЛА В БАГАЧА

Була в багача
Одна дочечка:
Брови — як волокни,
П'яти — як підтовки,
Сама — як змія. (2)

Батько її бив,
Розуму учив:
В'язав її ниткою,
Бив її соломкою —
Та й ще не навчив. (2)

Вона з того зла
Спатоньки лягла...
Устала раненько,
Вмилася гарненько,
Ще й поснідала. (2)

Ой з'їла вона
Вола, барана,
Три горшки кашечки,
Чотири качечки —
Та й ще голодна. (2)

Випила вона
Сім відер вина,
Сім відер горілки,
Ще й перцю півмірки,—
Не п'яна була. (2)

Сідлала вона
Та ворон-коня,
На коня сідала,
На хлопців моргала:
«Уха, уха-ха!» (2)

ЗНАТИ, ЗНАТИ

Знати, знати,
Хто не жонатий:
Білее личенько,
Як у паняти.
Знати, знати, хто оженився:
Скорчився, зморщився
Та й зажурився.
Сіяти та орати
Мене батько навчив;
Дівчат зачіпати
Я сам ся навчив.
Тому дати орати,
В кого плуг і борона;
Тому дати вечеряти,
В кого жінки нема.
В кого чорний вусок,—
Тому рибки кусок.

ОЙ ПОЇХАВ ЗА СНОПАМИ

Ой поїхав за снопами, за снопами,
Сидить дівка під копами, під
копами.

Я на неї задивився, задивився,—
Полудрабок уломився, уломився.

Ой не жаль би мені воза, мені воза,
Коли б дівка була гожа, була гожа!

А то руда та погана, та погана,
Та й та воза поламала, поламала!

«Хоч я й руда та погана, та погана,
Так у мене батько багач, батько
багач!

Сірі воли на оборі, на оборі,
А на шиї в мене дукач, в мене
дукач!»

«Нехай тебе чорти знають, чорти
знають,
Із твоїми багачами, багачами!

Воли твої поздыхають, поздыхають,
Ти ж погана й з дукачами,
з дукачами!»

ЧАС ДОДОМУ, ЧАС

Час додому, час,
Час і пора! (2)
Буде мене мати бити,
Та нікому боронити,—
Час додому, час, час, час, час,
Час додому, час!

Додому іду,
Як риба пливу, (2)
А за мною, молодою,
Сім кіп хлопців чередою
В цимбалоньки тнуть, тнуть, тнуть,
тнуть,
В цимбалоньки тнуть.

Комарі гудуть,
Спати не дають. (2)
Ой уткну я головоньку

ОЙ ПІДУ Я ДО МЛИНА,
ДО МЛИНА

Ой піду я до млина, до млина,
Бо в тім млині новина, новина.

Приспів:

Там-то, мамцю, мельник,
Там-то, мамцю, добрий,
Там-то, мамцю, хороший,
Меле гречку без грошей.

Меле, меле, на кіш насипає
І на мене пильно поглядає.

Приспів.

Меле, меле, решетує,
Обернеться й поцілує.

Приспів.

ОЙ ЗДОРОВА, ДІВЧИНО,
КУДИ ЙДЕШ?

«Ой здорова, дівчино, куди йдеш?
Скажи мені правдоньку, де
живеш?» —

«Ой живу я, козаченьку, край води,
Поставила хаточку з лободи,
А сінечки, й присінечки, й кроковці
З примудрого дерева, з морковці.
Покладемо лати з пахучої м'яти,
Поставим ослони з ячної соломи».

КАПУСТА МОЯ

Капуста моя
Качанистая.
Ой дівчина моя люба,
Норовистая.

} 2

Капуста моя
Низькостеблиця.
Один любить, другий любить,
Третій сердиться.

} 2

Капуста моя,
Ще й качаннячко.
Тяжкее-важкее
Та й коханнячко.

} 2

НЕ ДИВУЙТЕСЯ, ДІВЧАТА

Не дивуйтеся, дівчата,
Що я обірвався,
Бо мій батько робив гладко,
А я в його вдався.
Не дивуйтеся, дівчата,
Що я такий вдався:
Мого батька повісили,
А я обірвався.

ІЗ-ЗА ГОРИ ВІТЕР ВІЄ

Із-за гори вітер віє,
Там Микита жито сіє.

П р и с п і в:

«Микито!
Чи ти то?» —
«Не я то,—
Мій тато».

Із-за гори сонце сходить,
Там дівчина чогось ходить.

П р и с п і в.

Із-за гори сонце гріє,
У Микити серце мліє.

П р и с п і в.

Із-за гори місяць сходить,
Там Микита чогось ходить.

П р и с п і в.

ШТАНИ МОЇ, ШАРОВАРИ

Штани мої, шаровари,
Штани мої синії,
Чого липнуть до вас дівки,
Як до браги свині?
Штани мої, шаровари,
Сліди замітають,
А в кишені три шеляги,
Та й ті заважають:
Один — шеляг на тютюн,
Другий — на табаку,
Третій шеляг до корчомки —
Та й горілки квартиру.
Пішов же я до дівчини
Люлечки палити,—
Зняли хлопці шаровари
Та й почали бити.

ОЙ ЛЬОН, ЛЬОН, ЛЬОН

Ой льон, льон, льон,
Конопельочки,—
Занадився мельник
Та до мельнички:
«Ой мельничко,
Круподерничко!
Позич мені ступки
Обідрати крупки!» —
«Моя ступка
Не порожня.
Наїхала шляхта
Подорожня».

ПОЛЮБИЛА ЧАБАНА

Полюбила чабана,
Та й недоля моя!
Я думала — кучерявий...
В його чуба нема.
Хоч є трошки, та не кучері,
А вже мені шолудиві надокучили;
Повилися кучері та й не вирости,
Бодай моїм ворогам очі вилізли.

ОЙ КАЗАЛИ ВРАЖІ ЛЮДИ

Ой казали вражі люди,
Що я заміж не піду;
Насіяла василечків
У зеленому саду.

П р и с п і в:

І васильки мої,
І Василь при мені:
Враги його батька знають,
Сподобався мені.

Мету хату, мету сіни
Та й задумалася,
Полюбила Василечка
Та й роздумалася.

П р и с п і в.

І хліб пекти,
И по телята йти,
Коли б мені, господи,
Василя знайти.

Приспів.

І хліб у печі
Випікається,
І Василь під вікном
Озивається.

Приспів.

ОЙ ПІДУ Я ЛУГОМ, ЛУГОМ

Ой піду я лугом, лугом,
Нуда-я, нуда-я,
Там мій милий оре плугом, } 2
Нуда-я, нуда-я!

Понесу я йому їсти,
Нуда-я, нуда-я,
Чи не скаже мені сісти, } 2
Нуда-я, нуда-я!

Він наївся, він напився,
Нуда-я, нуда-я,
Та й на ріллю покотився, } 2
Нуда-я, нуда-я!

«Чого лежиш, чом не ореш?
Нуда-я, нуда-я,
Чом до мене не говориш? } 2
Нуда-я, нуда-я!»

«А я лежу та й думаю,
Нуда-я, нуда-я,
Що погану жінку маю,
Нуда-я, нуда-я!»

} 2

«Який тобі дідько винен,
Нуда-я, нуда-я,
Що ти гарний, чорнобривий,
Нуда-я, нуда-я!»

} 2

А я руда вродилася,
Нуда-я, нуда-я,
Чорнявому судилася,
Нуда-я, нуда-я!

} 2

Не сватав ти мене вночі,
Нуда-я, нуда-я,
Не вилізли ж тобі очі,
Нуда-я, нуда-я!

} 2

А я брови в сажу вмажу,
Нуда-я, нуда-я,
Чорнявого переважу,
Нуда-я, нуда-я!

} 2

А я брови підмалюю,
Нуда-я, нуда-я,
Чорнявого поцілую,
Нуда-я, нуда-я!»

} 2

ПО ДОРОЗІ ЖУК, ЖУК

«По дорозі жук, жук,
По дорозі чорний...
Подивися, дівчинонько,
Який я моторний!

} 2

Який я моторний
І у кого вдався,
Хіба ж даси копу грошей,
Щоб поженивався!»

} 2

«По дорозі галка,
По дорозі чорна...
Подивися ж, козаченьку,
Яка я моторна!

} 2

Яка я моторна,
Гнучка, чорнобрива;
Як побачиш,— аж заплачеш,
Що я вередлива!»

} 2

ОЙ ГОРЕ, ГОРЕ

«Ой горе, горе,
Який я вдався —
Брів через річеньку
Да й не вмивався.

Ой завернуса
Та умиюся —
На тебе, серденько,
Хоч подивлюся».

«Ой повертайся
І не вмивайся,
Ти ж мені, серденько,
Й так сподобався.

Моя криниця
Край перелазу,
Вмиймося, серденько,
Обоє разом.

Моя хустина
Шовками шита,
Утремось, серденько,
Хоч буду бита.

СТЕЛИСЯ, БАРВІНКУ

Ой мати, мати, мати,
Час мене, час мене заміж дати.

Ще, ще, ще, ще, ще ближче, }
Присунься ще ближче. } 2

Стелися, барвінку, ще нижче;
Присунься, козаче, ще бли...
ще ближче.

Ой мати, мати, мати,
Час мене, час мене заміж дати.

Ой ти, доню, чорнобрива,
Ой ти, доню, уродлива,
Моя, доню, ой...
Доню, доню, жаль
Мені за тобою.

Ще, ще, ще, ще, ще ближче, } 2
Присунься ще ближче.

ОЙ ПРОДАЛА ДІВЧИНА КУРКУ

Ой продала дівчина курку
Та купила козакові люльку.
Люльку за курку купила:
Вона його вірно любила.

Ой продала дівчина гребінь
Та купила козакові кремінь.
Кремінь за гребінь купила:
Вона його вірно любила.

Ой продала дівчина юпку¹
Та купила козакові губку.
Губку за юпку купила:
Вона його вірно любила.

Ой продала дівчина сало
Та купила козаку кресало.

¹ Ю п к а — верхній одяг чоловічий
і жіночий.

Кресало за сало купила:
Вона його вірно любила.

Ой продала дівчина душу,
Та купила тютюну папушу.
Тютюну за душу купила:
Вона його вірно любила.

СПАТЬ МЕНІ НЕ ХОЧЕТЬСЯ

Спать мені не хочеться,
І сон мене не бере,
Та нікому пригорнути
Молодої мене.
Нехай мене той голубить,
А хто мене вірно любить;
Нехай мене пригортає,
Хто кохання в серці має.
Ох, ох, ох, ох, }
Хто кохання в серці має. } 2

Із-під хмизу на піч лізу,
Аж луна по хаті йде,
А хто мене вірно любить,
Той на печі знайде.
Я на піч, а він за мною,
Укриюся з головою;
Відчепися, препоганий,
Цілуватись незугарний.

Ох, ох, ох, ох,
Цілуватись незугарний. } 2

Жар, мати, капустацю,
Жар, мати, буряки,
Жаль мені покидати
Чорноморських козаків.
Пусти ж мене, моя мати,
На вулицю погуляти,
На вулицю погуляти,
Коли хочеш зятя мати.
Ох, ох, ох, ох,
Коли хочеш зятя мати. } 2

ОЙ ЛОПНУВ ОБРУЧ

Ой лопнув обруч коло барила,
Дівчина козака та й одурила.

Приспів:

Ой думалося,
Передумалося,
Одур голову бере,
Що далеко він живе.

Ой чия ж це хата незаметена,
Ой чия ж це дівчина
незаплетена?

Приспів.

Ой чия ж це хата незарублена,
Ой чия ж це дівчина
незаручена?

Приспів.

Ой лопнув обруч біля діжечки,
Дівчата мої сиріжечки!

Приспів.

СЯК-ТАК ДО ВЕЧОРА БУДУ ЖИТЬ

Сяк-так до вечора буду жить,
А вечором мій миленький
прибіжить,

А я йому усю правду скажу,
Через кого на вулицю не ходжу.
Через того через любчика,
Через милого голубчика.
«Брешеш, дівчино, брешеш,
Щовечора на вулицю чешеш». —
«Щовечора і щораночку,
Полюби мене, коханочку».

ПО ОПЕНЬКИ ХОДИЛА

По опеньки ходила... Цитьте!
Козубеньку згубила... Цитьте!

Приспів:

Ой цитьте, та мовчіте,
Та нікому не кажіте,
Цитьте!

Запорожець ішов... Цитьте!
Козубеньку знайшов... Цитьте!

Приспів.

Запорожцю, вражий сину...
Цитьте!
Верни ж мою запаснину...
Цитьте!

Приспів.

ТА КАЗАЛА МЕНІ СОЛОХА, ПРИЙДИ!

Та казала мені Солоха, прийди!
Та казала мені небога, прийди!
Казала Солоха, прийди, щось дам,
Казала небога, щось подарую.

Як прийшов же я та в понеділок,
Нема Солохи: поле барвінок.
Нема, нема Солохи дома. (2)

Як прийшов же я та у вівторок,
Нема Солохи вже неділь сорок.
Нема, нема Солохи дома. (2)

Як прийшов же я та у середу,
Нема Солохи: пасе череду.
Нема, нема Солохи дома. (2)

Як прийшов же я та в чистий
четвер!

Нема Солохи учора й тепер,
Нема, нема Солохи дома. (2)

Як прийшов же я та у п'ятницю,
Нема Солохи: поле яглицю.
Нема, нема Солохи дома. (2)

Як прийшов же я та у суботу,
Нема Солохи: пішла в роботу.
Нема, нема Солохи дома. (2)

Як прийшов же я та у неділю,
Дала Солоха сорочку білу,
Дала, дала, підперезала,
В білее личенько поцілувала.

ЧЕРЕЗ ДОРОГУ — ТАМ КУМА МОЯ

Через дорогу —
Там кума моя,
А в куми дівча —
То душа моя!

Піду до попа
Розпитаюся,
З куминим дівчам
Повінчаюся.

Дам тому попу
Пшениці копу,
Щоб мене звінчав
З куминим дівчам.

Піп не вінчає —
За сина чає,
Паламар буркоче —
За себе хоче!

Щоб тебе, попе,
Трясця напала,
Щоб тебе трясло —
Не перестало!

Щоб тебе трясло
Півтора року,
Щоб з тебе витрясло
Пшениці копу!

ЧОМ, ЧОМ НЕ ПРИЙШОВ

Чом, чом не прийшов,
Як ще місяць не зійшов,—
Тоді тебе принесло,
Як сонечко ізійшло. } 2

Прийди, милий, прехороший,
Скинь чоботи, прийди босий,
Щоб підківки не бряжчали,
Щоб собаки не гарчали. } 2

Чом, чом не прийшов,
Як я говорила,
А у мене цілу нічку
Свічечка горіла. } 2

ОЙ ДІВЧИНО, ДІВЧИНО

Ой дівчино, дівчино,
Ти моя кохана,
Куплю тобі черевички
В Прилуці на Івана! } 2

А в Прилуці купував,
В Пірятині підкував,
А в Лохвиці дівчиноньці
На ніженьки надівав. } 2

ЧУМАРОЧКА РЯБЕСЕНЬКА

Чумарочка рябесенька,
Пригортаюсь злегесенька...
Отой мене пече-ріже,
Що не люблю, в вічі лізе;
Той мене порива, } 2
Кого люблю, та й нема!

На тарілці два лини...
Прийди, серце, прилини!
Прийди, серце, прилини, } 2
До серденька пригорни!

Було в мене трое перснів,
Та всі й розкотились...
Було в мене три женихи, } 2
Та всі показалися.

Один оженився,
Другий утопився,

А третього чорти взяли,
Щоб не волочився! } 2

«Ой не ходи по льоду,
Бо завалишся!..
Чи ти ж мене вірно любиш.
Чи ти чванишся?» } 2

«Як я тебе не люблю,
Скарай мене, боже!
Буду тебе цілувати,
Поки сон ізможе!» } 2

І націлувався,
І намилувався,
Як у саду соловейко
Та й нащобетався. } 2

ІШОВ КОЗАК ПОТАЙКОМ

Ішов козак потайком (2)
До дівчини-серденька вечірком. (2)

«Ой дівчино, відчини, (2)
Своє-мое серденько звесели!» (2)

«Ой не буду відчинять, (2)
Бо ти будеш, серденько,
жартувать». } (2)

«Ой не буду, не буду, (2)
Пожартую трошечки та й піду». (2)

Жартувала до зорі, (2)
Поки стало виднесенько
надворі. } (2)

«Ой козаче, утікай (2)
Та й на мене славоньки не
пускай». } (2)

«Ой дівчино, шумить гай, (2)
Кого любиш, серденько,
забувай». } (2)

«Нехай шумить, хай гуде, (2)
Кого люблю змалечку, мій
буде». } (2)

ТИ СКАЗАЛА: «ПРИЙДИ, ПРИЙДИ»

Ти сказала: «Прийди, прийди»,
Не сказала куди, куди...

Приспів:

Ти ж мене підманула,
Ти ж мене підвела,
Ти ж мене, молодого,
Із розуму ізвела!

Ти сказала: «Під комору»,
Не сказала під котору...

Приспів.

Ти сказала: «У вівторок
Поцілую разів сорок!»

Приспів.

ДА КУДИ ІДЕШ, ЯВТУШЕ?..

«Да куди їдеш, Явтуше,
Да куди їдеш, мій друже?» —

«Не скажу!» —

«Да коли ж твоя та добрая ласка,
То й скажеш!» —

«На базар!»

«Підвези ж мене, Явтуше,
Підвези мене, мій друже!» —

«Не хочу!» —

«Да коли ж твоя та добрая ласка,
То й схочеш!» —

«Сідай, та скраечку!»

«Ой що везеш, Явтуше,
Ой що везеш, мій друже?» —

«Не скажу!» —

«Да коли ж твоя та добрая ласка,
То й скажеш!» —

«Груші!»

«Ой дай мені, Явтуше,
Ой дай мені, мій друже!» —

«Не дам!» —

«Да коли ж твоя та добрая ласка,
То й даси!» —

«Візьми, та гниленьку!»

«Обніму ж тебе, Явтуше,
Обніму ж тебе, мій друже!» —

«Не хочу!» —

«Да коли ж твоя та добрая ласка,
То й схочеш!» —

«Обніми, та не задуши!»

«Поцілую тебе, Явтуше,
Поцілую ж тебе, мій друже!» —

«Не хочу!» —

«Да коли ж твоя та добрая ласка,
То й схочеш!» —

«Поцілуй, та не вкуси!»

ЯК БУЛА Я МАЛЕНЬКА

Як була я маленька,
Колихала мене ненька,
Ой дуб-дуба, дуба,
Дівчина моя люба.

А як стала підростати,
Стали хлопці колихати.
Ой дуб-дуба, дуба,
Дівчина моя люба.

Ой дуб-дуба, дуба, дуба,
Дівчина моя люба,
Набрехали на мене,
Що я ходив до тебе,
Фиги-миги дарував,
А витрішки продавав.

Попід тином біжить мати
Свою дочку переймати:

«Вернись,—каже,—чи не чуєш?
Куди ж це ти чимчикуєш?»—
«На вулицю, моя мати,
З парубками танцювати!»

Танцювала, дріботіла,
Доки спати не схотіла.
Прокинулась — та й по хаті
Давай знову танцювати.
По базару ходила,
Черевички купила.

«Сюди, хлопці, всі до мене.
Чорні бровки у мене!» —
«Нехай тобі лихо з ними,
Нащо маниш ти нас ними?» —
«Коли б вас я не любила,
То до вас би не ходила!»

ГРИЦЬ МЕНЕ, МОЯ МАТИ

Гриць мене, моя мати,
Гриць мене полюбив,
Гриць мені, моя мати,
Черевички купив.

Купив мені черевички
За цілого п'ятака,
Щоб я з ранку до вечора
Вибивала тропака.

Очеретом качки гнала,
Спотикнулась та й упала;
За те мене мати біла,
Щоб я хлопців не любила.

Ой я хлопців не любила,
Тільки Петра та Данила,
Грицька, Федька та Івана.
Марка, Стецька та Романа.

Та Ігната, та Уласа,
Що танцює у три баса,
За Трохима ж під кінець
Побив мене панотець.

ГЕЙ, ВОЛОШИН СІНО КОСИТЬ

Гей, волошин сіно косить,
А волошка їсти носить.

П р и с п і в:

Тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля,
Тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля.

Коби сіна докосити,
Щоби їсти не носити!

П р и с п і в.

Гей, волоше-волошине,
Ходи їсти — борщ застигне!

П р и с п і в.

А волошин з щирим серцем
Та й вивернув борщ із перцем.

П р и с п і в.

СІЯВ МУЖИК ПРОСО

Сіяв мужик просо,
Жінка каже — мак.
Ой так чи не так,
Нехай буде з проса мак!
Зловив мужик рибу,
Жінка каже — рак!
Ой так чи не так,
Нехай буде з риби рак!
Купив мужик чіпець,
Жінка каже — сак.
Ой так чи не так,
Нехай з чіпця буде сак!
Зцапав мужик сойку,
Жінка каже — шпак.
Ой так чи не так,
Нехай буде з сойки шпак!
Купив мужик штани,
Жінка каже — фрак.
Ой так, чи не так,
Нехай буде з штанів фрак!

ГЕЙ, ЛЮДИ ІДУТЬ ПО ЛІЩИНУ

Гей, люди їдуть по ліщину,
гей-а-гей!

Люди їдуть по ліщину,
А я їду по дівчину
Сам.

Гей, люди їдуть з ліщиною,
гей-а-гей!

Люди їдуть з ліщиною,
А я їду з дівчиною
Вдвох.

Гей, питається батько сина,
гей-а-гей!

Питається батько сина:
«Скільки стоїть ця дівчина
В нас?»

«Ой тобі, тату, не питати,
гей-а-гей!
Тобі, тату, не питати,
Скільки стоїть — треба дати
Нам.

Гей, скільки стоїть, — треба дати,
гей-а-гей!
Скільки стоїть — треба дати,
Нехай варить вечеряти
Нам!»

Гей, наварила каші з бобом,
гей-а-гей!
Наварила каші з бобом,
Поставила перед лобом:
«Їж!»

Гей, наварила каші з просом,
гей-а-гей!
Наварила каші з просом,
Поставила перед носом:
«Їж!»

КАЗАВ МЕНІ БАТЬКО

Казав мені батько,
Щоб я оженився,
По досвітках не ходив
Та й не волочився. } 2

А я козак добрий
Та й не волочуся,
Де дівчину чую,
Там нічку ночую,
А де молодички,
Там я і дві нічки. } 2

Покіль не женився,
Потіль не журився
Ні ложкою, ні мискою,
Ні третьою колискою. } 2

А як оженився,
Так і зажурився

І ложкою, і мискою,
Ще й третьою колискою.

} 2

Як прийшов у хату,
Одно каже: «Тату!»
Друге каже: «Папи!»
Жінка каже: «Бери шапку,
Тікай к чорту з хати.

} 2

Тікай к чорту з хати
У поле орати,
А я собі, молоденька,
Піду погуляти».

} 2

ОЧЕРЕТ ТРІЩИТЬ

Очерет тріщить,
І вода плющить,
А кум до куми
Судака тащить.

} 2

«І кумочко,
І голубочко,
Звари мені судака,
Щоб і юшка була.

} 2

І юшечка,
І петрушечка,
Кума моя, кума люба,
Кума душечка.

} 2

І пийть будем,
І гулять будем,
А смерть прийде —
Помирать будем».

} 2

ОЙ ЗАГРАЙТЕ, МУЗИКИ

Ой заграйте, музики,
В мене нові черевики.
Починайте скоріш грать,
Бо хочеться танцювать. } 2

Ой заграйте, музики,
Піддайте охоти,
Як поб'ються черевики,
Надіну чоботи! } 2

Ой гоп, чобітки,
Піддайте охоти,
Погуляєм досхочу,
Підемо до роботи. } 2

ОЙ КУМ ДО КУМИ ЗАЛИЦЯВСЯ

Ой кум до куми залицявся,
Посіяти конопельки обіцявся.
Він сіяв-присівав,
Присіваючи, казав:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!»

Ой кум до куми залицявся,
Вибирати конопельки обіцявся.
Він брав-вибирав,
Вибираючи, казав:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!»

Ой кум до куми залицявся,
Змолотити конопельки обіцявся.
Він їх молотив,
Молотячи, говорив:

«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!»

Ой кум до куми залицявся,
Вимочити конопельки обіцявся.
Він мочив-примочав,
Примочаючи, казав:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!»

Ой кум до куми залицявся,
Витіпати конопельки обіцявся.
Він тіпав-витіпав,
Витіпаючи, казав:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!»

Ой кум до куми залицявся,
Випрясти конопельки обіцявся.
Він пряв-випрядав,
Випрядаючи, казав:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!»

Ой кум до куми залицявся,
Їй наткати полотна обіцявся.

Він ткав-витикав,
Витикаючи, казав:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!»

Ой кум до куми залицявся,
Їй пошити сорочечку обіцявся.
Він шив-вишивав,
Вишиваючи, казав:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!»

Ой кум до куми залицявся,
Одягнути сорочечку обіцявся.
Він її одягав,
Одягаючи, казав:
«Ти, кума, ти, душа,
Ти кругом, кума, ох, і хороша!»

ПІШЛА МАТИ НА СЕЛО

Пішла мати на село
Гречну муку добувати,
Гречаники учиняти,
Своїх діток годувати.

Приспів:

Гоп, мої гречаники,
Гоп, мої білі,
Чогось мої гречаники
На скорині сіли.
Гоп, мої гречаники,
Гоп, мої смачні,
Чомусь мої гречаники
Не вдалися вдачні.

Молов батько, не віявши,
Пекла мати, не сіявши,
З помийниці воду брала,
Гречаники учиняла.

Приспів.

«Іди, старий, до криниці,
Іди за водою,
А ми зварим обідати
Удвох із кумою».

Приспів.

Зараз кашу без пшона,
Без солі зварила
І без хліба татусенька
Істи посадила.

Приспів.

Сидить тато в кінці столу,
Опустивши вуха,—
Усякому так буває,
А хто жінок слуха.

Приспів.

ОЙ ХМАРИТЬСЯ — ДОЩ БУДЕ

Ой хмариться — дощ буде,
Признаюся вам, люди,
Через свою сваволлю
Попалася в неволю. } 2

Пішов милий в дорогу,
Я пропила корову,
Сіла собі, журюся:
За корову боюся. } 2

Прийшов милий з дороги,
А я йому — бух у ноги:
«Що ж я, милий, зробила,
Коровицю пропила!» } 2

Милий милу жалує,
Коровицю дарує:

«Пий, мила, здорова,
Буде друга корова,
Пий, мила, не біда —
Буде ціла череда».

ОЙ УСТАНУ Я В ПОНЕДІЛОК

Ой устану я в понеділок,
Чи не наряду я хоч починок?

Приспів:

Ой пряла чи не пряла.
Простіть, люди, що збрехала!
І клоччя курить,
І голівка болить,
І до корчми кортить...
Ой там куми п'ють,
Ой там куми ждуть,
Та все вони випивають,
Та все мене споминають:
«Що за новина,
Що куми нема?»

Ой устану я у вівторок,
Чи не наряду я пасом сорок?

Приспів.

Ой устану я у середу,
Чи не наряду я попереду?

Приспів.

Ой устану я у четвер,
Чи не наряду я хоч тепер?

Приспів.

Ой устану я у п'ятницю,
Чи не наряду я хоч чисницю?

Приспів.

Ой устану я у суботу,
Чи не наряду я всю роботу?

Приспів.

ОЙ П'Є ВДОВА

Ой п'є вдова, гуляє,
Вона за смерть не дбає:
Вона за смерть не дбає,
З сусідами гуляє.

Ой прийшла смерть, прийшла
смерть

Та й до вдови каже:
«Годі, вдово, пить-гулять,
Прийшла пора помирать».

«Ой пішла, смерть, пішла проч!
Голівоньки не мороч!
Бо я часу не маю:
З сусідами гуляю».

Ой пішла смерть, пішла смерть
До бога з сльозами:
«Ой не можу вдови взять,—
Гуляє з гостями».

«Іди, смерть, іди, смерть,
Та стань на помості,
Як не можеш вдови взять,—
Візьми її гості».

Як гостоньки зачули
Та й стали тікати
Попід міст та поза міст,
Лиш слідочки знати.

ТА БУЛО В БАТЬКА ТРИ ДОЧКИ

Та було в батька три дочки,
Та й усі разом поросли.
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Та й усі разом поросли,
Та й усі заміж пішли.
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Та що перша дочка каже:
«Та віддай мене за хлібороба!»
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Що друга дочка каже:
«Та віддай мене за риболова!»
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Та що третя дочка каже:
«Та віддай мене за музиканта!»
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Та що перша дочка йде,
Під полою пиріг несе.
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Та що друга дочка йде,
Під полою рибку несе.
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Та що третя дочка йде,
Під полою скрипку несе.
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Та й посідали за столом,
Та й закусили пирогом.
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

Та й поїли рибки,
Та й послушали скрипки.
Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

ЯК ПОЇХАВ МІЙ МИЛЕНЬКИЙ

Як поїхав мій миленький
До млина, до млина,
А я собі Прудивуса
Прийняла, прийняла.

П р и с п і в:

Цур тобі, Прудивусе,
Які в тебе руді вуса,
Сама собі дивуюся —
З Прудивусом цілуюся.

Цур тобі, Прудивусе,
Які в тебе руді вуса! } 2

Як приїхав мій миленький
Уночі, уночі,
А я лежу сама собі
На печі, на печі.

П р и с п і в.

Ох хто ж тобі, мій миленький,
Ісказав, ісказав,
Що у мене той Прудивус
Ночував, ночував.

П р и с п і в.

ОЙ ДЖИГУНЕ, ДЖИГУНЕ

Ой джигуне, джигуне,
Який ти ледащо,—
Ведуть тебе до пана,
Сам не знаєш нащо. } 2

Тоді будеш знати,
Як будуть карати:
І на руки, і на ноги
Диби набивати. } 2

Ой на руки диби,
На ноги диб'ята:
Оце ж тобі, джигуне,
Молоді дівчата! } 2

Ой на руки диби,
На ноги дибиці:
Оце ж тобі, джигуне,
Гарні молодичі! } 2

На вулиці не була,
Конопельки терла,
Не бачила джигуна,—
Трохи ж я не вмерла. } 2

А у того джигуна
Вишивані рукава,
А у мене, молодой,
Вишивані подола. } 2

Зелена юпка,
Червона запаска:
«Люби ж мене, джигуне,
Коли твоя ласка. } 2

Люби ж мене, джигунець,
Пожартуймо, молодець:
Бери мене за рученьку,
Веди мене у танець». } 2

А хто любить грибки,
А хто печерички,
А хто любить дівки,
А я — молодички. } 2

КИНУ КУЖІЛЬ НА ПОЛИЦЮ

Кину кужіль на полицю,
Сама піду на вулицю. } 2

Нехай миші кужіль трублять,
Нехай мене хлопці люблять. } 2

На городі сіно гребла,
Черевички загубила, } 2

Черевички загубила,
Собі хлопців наманила. } 2

Я нікого не любила,
Тільки Петра та Данила, } 2

Грицька, Стецька та Степана.
Вийду заміж за Івана. } 2

Полюбила гулятя, } 2
Така доля моя!

Я думала — кучерявий, } 2
В його чуба нема!

ЖЕНЧИЧОК-БРЕНЧИЧОК

Женчичок-бренчичок вилітає,
Високо ніженьку підіймає...

П р и с п і в:

Якби-то набито,
Ніженьку пробито,
В зеленім лугу
Бери собі другу!

Ой до схід сонечка женчик схопивсь,
Росою чистою бренчик умивсь.

П р и с п і в.

Зелене житечко в полі він жав,
З ранку до вечора не спочивав...

П р и с п і в.

Ой по ланочку він весь день ходив,
Грудкою гострою ніжку набив...

П р и с п і в.

Хоч стерня колется, ніжка болить, —
Спати не хочеться, гулять кортить.

П р и с п і в.

Любий мій женчику, візьми мене:
Ніжка загоїться, біль той пройде!

П р и с п і в.

Женчику-бренчику, забудь
за ніженьку.
Візьми дівчину, вибирай дружину!

П р и с п і в.

СНІЖОК ІДЕ

Сніжок іде, метіль мете
А з ясної зірки...
Сидить дячок-неборачок
А в чужої жінки. } 2

Пішов мужик, пішов мужик
А надвір до коней,
Вносить-бо він на дяченька
Бучок ясеновий. } 2

«Святий боже, святий кріпкий,
А ти, дяче, відки,
Що ти сидиш кінець столу
Коло мої жінки?» } 2

Сніжок іде, метіль мете
А з ясної зірки...
Тікав дячок голий-босий
Від чужої жінки! } 2

ПРОДАЙ, МИЛИЙ, СИВІ БИЧКИ

«Продай, милий, сиві бички,
Купи мені черевички,
Бо я панського роду,
Не ходила боса зроду!

Продай, милий, дві телиці,
Купи мені дві спідниці,
Бо я панського роду,
Не ходила гола зроду!

Продай, милий, кіш пшона,
Купи горілки і вина,
Бо я панського роду,
П'ю горілку, як воду!»

Як став милий продавати
Та на милу купувати,—
Нічим в хаті запалити,
Ніщо дітям ізварити.

«Чи ти, милий, іздурів,
Чи ти, милий, ізшалів?
Нічим в хаті запалити,
Ніщо дітям ізварити!»

Пішов милий на гору,
Найшов хомут та дугу,
Притягає додому,
Затягає на милу.

«Ой ти, мила чорнобрива,
Поїдемо в ліс по дрова!
Тпру, стій, моя люба,
Прив'яжу тебе до дуба!»

Ой став милий дров рубати
Та на сонце поглядати,
А сонечко вже нерано,
А йому ще тих дров мало.

Їде милий під гору,
Вдарив мнлу по чолю:
«Гов, помалу, чорноброва,
Перевернеш мені дрова!»

Приїхав він до воріт,
Дав їй їсти околіт...
«Ой ти даєш мені їсти,
А я б рада трохи сісти!»

Продай, милий, черевички,
Купи собі сиві бички,
Бо я панського роду,
Не ходила в возі зроду!»

ОЙ ТИ ЗНАВ, НАЩО БРАВ

Ой ти знав, нащо брав
Міщаночку з міста!
Я не їла й не їстиму
Гречаного тіста!

Ой ти знав, нащо брав
Мене, невеличку!
Мене мати годувала,
Як перепеличку!

Ой ти знав, нащо брав
Мене, недорослу!
Мене мати годувала,
Як свиню поросну!

Ой ти знав, нащо брав,—
Я не вмію жати!
Напни мені холодочок,
Я буду лежати!

Ой ти знав, нащо брав,—
Не вмію й косити,
Як не стане свого хліба,
Мусим попросити!

ГАНДЗЮ, ГАНДЗЮ МОЯ МИЛА

«Гандзю, Гандзю моя мила,
Чим ти брови начорнила?»

«Начорнила купервасом,
Прийдеш, серце, іншим часом».

Пішла Гандзя в поле жати,
Та забула серп узяти.

Серп взяла, а хліб забула.
Таки Гандзя дома була.

ОЙ ПІД ВИШНЕЮ

Ой під вишнею,
Під черешнею
Стояв старий з молодою,
Як із ягодою. } 2

І просилася,
І молилася:
«Пусти мене, старий діду,
На вулицю погулять!» } 2

«Ой і сам не піду
І тебе не пущу,
Бо ти мене, старенького,
Та й покинеш на біду. } 2

Куплю тобі хатку,
І ще сіножатку,
І ставок, і млинок,
І вишневенький садок!» } 2

«Ой не хочу хатки,
Ані сіножатки,
Ні ставка, ні млинка,
Ні вишневого садка!

} 2

Ой ти, старий дідуга,
Ізгнувся, як дуга,
А я, молоденька,
Гуляти раденька!..

} 2

Ой ізгиньте, пропадіте
Всі старії кості,
Не сушіте, не крушіте
Мої молодості!

} 2

Ти в запічку «ка-хи, ка-хи».
Я з молодим «хи-хи, хи-хи».
Ой ти все спиш, а я плачу,
Тільки літа марно трачу!»

} 2

ІШЛИ ДІВКИ ЧЕРЕЗ ДВІР

Ішли дівки через двір,
Через двір,
На них сукні, як мак цвів,
Як мак цвів.

Стали сукні сяяти,
Сяяти,
Стала діброва палати,
Палати.

Стали дівки гасити,
Гасити,
Відром воду носити,
Носити.

Скільки в відрі водиці,
Водиці,
Стільки в дівчат правдиці,
Правдиці.

Де плавала кладочка,
Кладочка,
Там ходила Галочка,
Галочка.

Цебром воду носила,
Носила,
Дібровоньку гасила,
Гасила.

Скільки в цебрі водиці,
Водиці,
Стільки в молодиць правдиці,
Правдиці.

Скільки в решеті водиці,
Водиці,
Стільки в хлопців правдиці,
Правдиці.

Скільки в ситі водиці,
Водиці,
Стільки в чоловіків правдиці,
Правдиці.

Ой що ж то за шум учинився

Ой що ж то за шум
Учинився,
Що комарик та й на мусі } 2
Оженився!

Та взяв собі жінку
Невеличку,
Що не вміє шити-прясти } 2
Чоловічку.

Що не вміє шити-прясти,
Ні варити,
Що не вміє з комариком } 2
Добре жити.

Полетів же комар
В чисте поле,
В чисте поле, } 2
В зелену діброву.

Ой сів же комар
На дубочку,
Звісив свої піженьки
На листочку. } 2

Де взялася
Шура-бура,
Вона ж того комарика
З дуба здула. } 2

Ой упав же комар
На помості,
Потрошив-поломив
Ребра й кості. } 2

Прилетіла муха
Жалкувати:
«Ой де ж тебе, комарику,
Поховати?» } 2

«Поховай ти мене
В чистім полі
Та й висип мені
Високу могилу! } 2

Туди будуть хлопці
Ізбиратись,
З комаревої могили
Чудуватись! } 2

«Ой що ж то лежить
За покойник?
Ой чи цар, чи гетьман,
Чи полковник? } 2

І не цар, не гетьман,
Не полковник,
А то ж мухи-зеленухи
Полюбовник!» } 2

ЗАСПІВАЙМО ПІСНЮ ВЕСЕЛЕНЬКУ

Заспіваймо пісню веселеньку
Про сусідку молоденьку,
Про сусідку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Ой сусідко, сусідко, сусідко,
Позич мені решітку, решітку:
Я си муки потрясу, потрясу,
Завтра вранці принесу, принесу. } 2

Заспіваймо пісню веселеньку
Про венгерку молоденьку,
Про венгерку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Ой венгерко, венгерко, венгерко,
Позич мені люстерко, люстерко:
Я си вуса підкручу, підкручу,
Завтра вранці доручу, доручу. } 2

Заспіваймо пісню веселеньку
Про жіночку молоденьку,
Про жіночку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Маю жінку молоду, молоду.
Не пущу її по воду, по воду:
Могла би ся втопити, втопити,
Мусив би ся женити, женити. } 2

Заспіваймо пісню веселеньку
Про мандрівця молоденького,
Про мандрівця заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Ой дівчино, не вір ми, не вір ми,
Бо я хлопець мандрівний,
 мандрівний:
Я мандрую тут і там, тут і там.
Подобаюсь дівчатам, дівчатам.

} 2

ЯК ЗАСЯДЕМ, БРАТТЯ,
КОЛО ЧАРИ

Як засядем, браття, коло чари,
Як засядем, браття, при меду,
То най ідуть турки а татари,
А я навіть ухом не веду.

Приспів:

Кришталева чара, срібная креш. }
Пити чи не пити — все й умреш. } 2

На тім світі не дадуть горівки,
Ані пива, меду, ні вина,
Смоли трошки та тії дощівки,—
Пиймо ж, браття, пиймо все
до дна!

Приспів.

Як засіли наші коло чари —
Петро, Павло, Хведір, Миколай,
Як смикнули тії шпагатівки,
То вони забули і про рай!

Приспів.

А як прийде, браття, костомаха,
А як прийде, браття, із косов,
Я їй скажу: «Будь здорова,
свахо,—
Випий, кумцю люба, ізо мною!»

Приспів.

А В НАШОГО КОВАЛЯ

А в нашого коваля,
Темна кузня була.
І в рученьки не хукала,
І ніженьками не тупала.
Бодай того коваля,
Метелиця замела,
Що він мене, молоду,
Ізморозив на льоду!..
І рученьки не болять
Хорошого обнімать.
І серденько не щемить
Із хорошим говорить!

ДАЛА МЕНЕ МОЯ МАМКА

Дала мене моя мамка
За діда старого,
Та й казала шанувати
Так, як молодого.
Вже я его, моя мамко,
Шанувати мушу,
Ой господи милосердний,
Озьми з нього душу.
Ой знаю я, молоденька,
Що йому варити,
Трохи терби в черепочку,
Та й не посолити.
Ой знаю я, молоденька,
Що дідові треба.
Один камінь під голову,
А другий під ребра.
Ой знаю я, молоденька,
Йому догоджати —
Запалити добре в печі
Та й каглу заткати.

ЖАРТІВЛИВА

Підпалила в печі дрова,
Сама по воду пішла.
Стоїть кум і кума
Насміхаються з мене:
«Ой чия ж то, куме, хата
Витопляється сама?
Стоїть борщ у печі
І сказився киплючи,
Ходить куриця по хаті
 кудкудакаючи:
«Ой куда, куда, куда,
Вийшла заміж не тудя.
Пішла раз не гаразд,
Не підманеш в другий раз...»

З ТОГО ЧАСУ, ЯК ЖЕНИВСЯ

З того часу, як женився,
Я ніколи не журився!
 Ой чук, Тетяна!
 Чорнобрива, кохана!
За Тетяну рубля дам,
Бо Тетяну сподобав.
 Ой чук, Тетяна!
 Чорнобрива, кохана!
За Марусю п'ятака,
Бо Маруся не така.
 Ой чук, Тетяна!
 Чорнобрива, кохана!
Як Тетяна засміється,—
В душі радість оддається.
 Ой чук, Тетяна!
 Чорнобрива, кохана!
Ой піду я до пана,
Позивати Івана.

Ой чук, Тетяна!
Чорнобрива, кохана!
Ой чим же я не така,
Що за мене п'ятака?
Ой чук, Тетяна!
Чорнобрива, кохана!

ЗАМІТАЛА ХАТУ Й СІНИ

Замітала хату й сіни,
Та все лях на умі;
Чорт би парив його батька!
Сподобався мені.
Замітала хату й сіни
Та й засміялася;
Вийшла мати води брати
Та й догадалася.
Не бий мене, моя мати,
Березовим прутом,
Таки мене не розлучиш,
Із тим баламутом!
Не бий мене, моя мати,
Рушничком біленьким,
Бо ти мене не розлучиш,
Із моїм миленьким!
Чи я ж тобі це казала,
Як телята заганяла:

«Прийди ж завтра, прийди ж
завтра,

Нема мати,— тільки тато.

Ой сядь, ляшку, біля мене,

Ручки й ніжки підігни,

А я тебе поцілую,

А ти мене обніми.

Ой ти, ляшку чорновусий,

Чого в тебе жупан куций?»

Дівка ляшка підпоїла,

Жупанину підкроїла.

ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ БАРВІНОЧКУ

«Зелененький барвіночку,

Чому-сь не розвився?

Молоденький козаченьку,

Чому-сь не женився?»

«Як же мені розвитися —

Ні дощу, ні хмари;

Як же мені женитися,—

Я не маю пари.

А як дощик перейде,—

Тоді розів'юся;

Як дівчина доросте,—

Тоді ожениюся».

І ТИ ТУТ, І Я ТУТ

І ти тут, і я тут,
А хто ж у нас дома?
А хто ж нам порубає
Солому на дрова?

Гарна я, гарна я,
Гарна я.
Від неділі до неділі
П'яна я.

Ой дула, дула,
Поки в мішку зерно чула.
А теперки я мізерна,—
Нема жита ані зерна.

Ой пилося, пилося,
По запасці лилося,
Ще й по білій пелені,
На здоров'я мені.

**ОЙ ГУСТИЙ ОЧЕРЕТ
ТА Й ЛЕПЕХУВАТИЙ**

Ой густий очерет та й лепехуватий;
Чи ж ти мене не пізнав,
пришелепуватий?

Ти думаєш, дурню, що я тебе
люблю,

А я тебе тільки словами голублю!
Ти думаєш, дурню, що я
женихатися,

А я з тебе тільки аби посміявся!
Я таких дурнів зроду не любила,
Я такими дурнями тини городила!
Ой ти думав, хлопче, що вже я
кохаю,

Я такими хлопцями тини підпираю!
Ой ти думав, дурню, що за тебе
пиду,

Кину розкіш попід ноги, собі
куплю біду?

Ой ти, дурний, давав, давав,
я, розумна, брала.

Як ти вийшов за ворота,
з тебе глузувала.
У городі бузина — перерублена,
Одступися ти, плюгавий,
я полюблена.
У городі бузина, на ній листу нема,
Не ходи і не люби, коли толку
нема.

ОЙ КУДИ ТИ, НЕЖОНАТИЙ?

«Ой куди ти, нежонатий?» —
«На ярмарок, моя мати!
На ярмарок, моя мати
Щебетухи купувати!
Щебетуха щебетала,
Мені спати не давала.
То у саду, то у лісі
Щебетала на орісі
Сяка-така щебетуха.
Один свата, другий слуха,
Третій сидить на комині
Да й той кличе, чи йти й мені?
Сяка-така щебетуха сорочки не
має.
Ой як вийде на улицю, — губи
надимає!»

АЛЕ ЩО ТО ЗА ІВАН

Але що то за Іван,
Що він ходить сміхом,—
Коромислом впerezався,
Підпирався міхом.

П р и с п і в:

Гайда, хлопці, гайда, живо, }
Пийте тютюн, куріть пиво! } 2

Мав він ставок на печі,
Черпав воду саком,
Ловив рибку грабельками,
Стріляв мухи маком.

П р и с п і в.

Ставок йому ся їмив,
Риби погоріли,
Запалені щупаки
У гай полетіли.

П р и с п і в.

ОЙ ВИ, МИЛІ ГОСТІ

— Ой ви, милі гості, посидіть у нас,
Є в мене бичечок, заріжу для вас.—
Ходить бичок по току, головку
до низу.

«Не журися, мій бичечку, тебе
не заріжу!»

— Ой ви, милі гості, посидьте
у нас,
Є в мене баранчик, заріжу для
вас.—

Ходить баран по току, головку
до низу.

«Не журися, баранчику, тебе
не заріжу!»

— Ой ви, милі гості, посидьте
у нас,

Є в мене гусочка, заріжу для вас.—
Ходить гуска по току, головку
до низу.

«Не журися, моя гуско, тебе
не заріжу!»

— Ой ви, милі гості, посидьте
у нас,

Є в мене качечка, заріжу для вас.—
Ходить качка по току, та все каже:
«ках, ках».

— Поїдете, любі гості, додомуньку
так, такі!

ВЖЕ ТРИ ДНІ І ТРИ НЕДІЛІ

Вже три дні і три неділі,
Як мого мужа комари із'їли.
А ще кажуть люди, що я не
журюся,

Ой я журюся, піду утоплюся,
Утоплюся нуні, нуні,—
В червонім вині, вині.
Ах, горе, горе, зажурила-м ся,
Скрипками, дудками

надсадила-м ся.

Та й ще кажуть люди, що я не
журюся,

Ой я журюся, піду удушуся.
Удушуся нуні, нуні,—
В пуховій перині.

Ах, горе, горе, зажурила-м ся,
Скрипками, дудками

надсадила-м ся.

Та й ще кажуть люди, що я не
журюся,

Ой я журюся, піду заріжуся.

Заріжу я нуні, нуні,—

Каплуна по шиї.

Ах, горе, горе, зажурила-м ся,

Скрипками, дудками

надсадила-м ся.

Та ще кажуть люди, що я не
журюся,

Ой я журюся, піду завішуся.

Завішуся нуні, нуні,—

Ой хлопцям на шиї.

ТУП, ТУП НІЖЕНЬКАМИ

Туп, туп ніженьками,
Цок, цок підківками.
Гопака-тропака,
Бо я зроду така!
Ой я сіно громадила,
Сімсот хлопців принадила.
Гопака-тропака,
Бо я зроду така!
На колодці стояла,
На молодців моргала.
Гопака-тропака,
Бо я зроду така.
В кого один — в мене два.
Чорнобриві обидва.
Гопака-тропака,
Бо я зроду така!

ПРОСЛУЖИВ Я В ПАНА...

Прослужив я в пана та й перше
літо.
Заробив я в пана курочку за літо.
А та курка-щебетурка по садочку
ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Прослужив я в пана та й друге
літо.
Заробив я в пана качечку за літо.
А та качка ках-ках, ках-ках,
А та курка-щебетурка по садочку
ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Прослужив я в пана та й третє
літо.
Заробив я в пана гусочку за літо.
А та гуска сю-сю, сю-сю.

А та качка ках-ках, ках-ках,
А та курка-щебетурка по садочку
ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Прослужив я в пана четвертее
літо,
Заробив я в пана індики за літо.
А той індик дик-дик, дик-дик,
А та гуска сю-сю, сю-сю,
А та качка ках-ках, ках-ках,
А та курка-щебетурка по садочку
ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Прослужив я в пана та й п'ятее
літо,
Заробив я в пана барана за літо.
А той баран круторогий,
А той індик дик-дик, дик-дик,
А та гуска сю-сю, сю-сю,
А та качка ках-ках, ках-ках,
А та курка-щебетурка по садочку
ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Прослужив я в пана та й шостее
літо,
Заробив я в пана телятко за літо.
А те теля хвостом меле,
А той баран круторогий,
А той індик дик-дик, дик-дик,
А та гуска сю-сю, сю-сю,
А та качка ках-ках, ках-ках,
А та курка-щебетурка по садочку
ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Прослужив я в пана ще й сьомее
літо,
Заслужив я в пана дівчатко за літо.
А те дівча упилося, з печі впало,
убилося,
А те теля хвостом меле,
А той баран круторогий,
А той індик дик-дик, дик-дик,
А та гуска сю-сю, сю-сю,
А та качка ках-ках, ках-ках,
А та курка-щебетурка по садочку
ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

З М І С Т

Та туман ярм котиться	5
Тече вода каламутна	7
За городом качки пливуть	9
Ой ходила дівчина бережком	11
Кучерява Катерина	13
Од Києва до Лубен	14
Ой дівчина-горлиця	15
Прийди, прийди — сама буду!	16
На поточку прала	17
Ой піду я до млина	19
Дівка в сніях стояла	21
Била жінка мужика	25
Ой вийду я на вулицю	27
А до мене Яків приходив	29
Грицю, Грицю, до роботи!	31
Бодай же ти, дівчинонько	33
Ой діду, я по тобі плачу	34
Чи не це той Микитка?..	35
Ішов Гриць з вечорниць	36
Ой там, на точку, на базарі	37
Ой дівчино, шумить гай	39
Була собі Маруса	41
Ой мій чоловік	43
Мав я раз дівчиноньку	44
Дощик, дощик	46
Ой за гаєм, гаєм	48
Була в багача	50
Знати, знати	52
Ой поїхав за снопами	53
Час додому, час	55
Не тепер, не тепер	57

Ой піду я до млина, до млина	58
Ой здорова, дівчино, куди йдеш?	59
Капуста моя	60
Не дивуйтеся, дівчата	61
Із-за гори вітер віє	62
Штани мої, шаровари	64
Ой льон, льон, льон	65
Полюбила чабана	66
Ой казали вражі люди	67
Ой піду я лугом, лугом	69
По дорозі жук, жук	72
Ой горе, горе	73
Стелися, барвінку	75
Ой продала дівчина курку	77
Спаті мені не хочеться	79
Ой лопнув обруч	81
Сяк-так до вечора буду жить	83
По опеньки ходила	84
Та казала мені Солоха, прийди!	85
Через дорогу — там кума моя	87
Чом, чом не прийшов	89
Ой дівчино, дівчино	90
Чумарочка рябесенька	91
Ішов козак потайком	93
Ти сказала: «Прийди, прийди»	95
Да куди йдеш, Явтуше?..	96
Як була я маленька	98
Гриць мене, моя мати	100
Гей, волошин сіно косить	102
Сіав мужик просо	104
Гей, люди їдуть по ліщини	105
Казав мені батько	107
Очерет тріщить	109
Ой заграйте, музники	110

Ой кум до куми залицявся	111
Пішла мати на село	114
Ой хмариться — дощ буде	116
Ой устану я в понеділок	118
Ой п'є вдова	120
Та було в батька три дочки	122
Як поїхав мій миленький	124
Ой джигуне, джигуне	126
Кину кужіль на полицю	128
Женчикок-бренчикок	130
Сніжок іде	132
Продай, милий, сиві бички	133
Ой ти знав, нащо брав	136
Гандзю, Гандзю моя мила	138
Ой під вишнею	139
Ішли дівки через двір	141
Ой що ж то за шум учинився	143
Заспіваймо пісню веселеньку	146
Як засядем, браття, коло чари	148
А в нашого коваля	150
Дала мене моя мамка	151
Жартівлива	152
З того часу, як женився	153
Замітала хату й сінні	155
Зелененький барвіночку	157
І ти тут, і я тут	158
Ой густий очерет та й лепехуватий	159
Ой куди ти, нежонатий?	161
Але що то за Іван	162
Ой ви, милі гості	164
Вже три дні і три неділі	166
Туп, туп ніженьками	168
Прослужив я в пана...	169

ШУТОЧНЫЕ ПЕСНИ

(На украинском языке)

Видавництво «Дніпро»,
Київ, Володимирська, 42.

Редактор *І. П. Брояк*
Художник *Д. Д. Грибова*
Художній редактор *М. П. Вуєк*
Технічний редактор *Є. Ю. Зеленкова*
Коректор *А. В. Кудряцева*

Виготовлено оригінал-макетом
на «СВУ-Зм». Оператор *Р. Ф. Молодик*

Виготовлено на книжковій фабриці
«Жовтень» Комітету по пресі
при Раді Міністрів УРСР,
Київ, вул. Артема, 23.

Коректори Л. Я. Обуховський,
Д. З. Карнер
Лінотипіст М. Б. Іцкович
Верстальник Р. П. Смірнова
Друкарі В. А. Броницький,
І. Д. Бохонський
Палітурники П. Є. Козловська,
Н. К. Пироженко

Здано на виробництво 12/І 1966 р.
Підписано до друку 9/Х 1965 р.
Папір № 1. Формат 60×90/64. Фізичн.
друк. арк. 2,75. Умовн. друк. арк.
2,75. Обліково-видавн. арк. 3,003.
Ціна 29 коп. Зам. 534, Тираж 40 000.

